

ชื่อเรื่อง	ลักษณะสังคมป่าเบญจพรรณในพื้นที่ปกปักอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) บริเวณเขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
ผู้วิจัย	ศศิวิมล บัวน้อย
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เสวียน เปรมประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	สังคมป่าเบญจพรรณ ไม้สัก

บทคัดย่อ

การศึกษาลักษณะสังคมป่าเบญจพรรณในพื้นที่ปกปัก อพ.สธ.บริเวณเขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสังคมพืชป่าเบญจพรรณที่มีไม้สักเป็นไม้เด่นในพื้นที่ปกปักพันธุกรรมพืช ได้ดำเนินการระหว่าง เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2558 โดยการวางแผนสุ่มตัวอย่าง ขนาด 40 เมตร x 40 เมตร จำนวน 21 แปลง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ โครงสร้างสังคมพืช และข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ความอุดมสมบูรณ์ ความหนาแน่น ความเด่น ค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศ และดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไม้

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะสังคมป่าเบญจพรรณในพื้นที่ปกปัก อพ.สธ.บริเวณเขื่อนสิริกิติ์ เป็นสังคมป่าเบญจพรรณที่มีไม้สักเป็นไม้เด่น มีจำนวนต้นไม้ในแปลงสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,019 ต้น มีชนิดพันธุ์ไม้ทั้งหมด 43 ชนิด 23 วงศ์ วงศ์ของพันธุ์ไม้ ได้แก่ วงศ์ RUBIACEAE, SAPINDACEAE, EUPHORBIACEAE และ ANACARDIACEAE เป็นต้น ชนิดพันธุ์ไม้ ได้แก่ กระพี้จั่น เกิดดำ ประดู่ เสี้ยวป่า เป็นต้น มีลักษณะโครงสร้างทางแนวตั้ง 3 ชั้นเรือนยอด โดยชั้นเรือนยอดบน มีความสูงของชั้นเรือนยอด 20-23 เมตร โดยชั้นเรือนยอดของพันธุ์ไม้มีลักษณะปกคลุมเชื่อมต่อกัน มีค่าความถี่สูงสุด เท่ากับ 100% ได้แก่ ไม้สักและไม้ประดู่ รองลงมาคือ จีวป่า มีค่าความถี่ เท่ากับ 90.48% และค่าความถี่ต่ำสุด เท่ากับ 4.67% ได้แก่ มะมื่น มะขามป้อม และเต้าหลวง เป็นต้น ค่าความอุดมสมบูรณ์เฉลี่ยสูงสุด คือ ไม้สัก มีค่าเท่ากับ 19 ต้น/ไร่ รองลงมา ได้แก่ แดง และ ประดู่ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.44 และ 5.90 ต้น/ไร่ ตามลำดับ ค่าความอุดมสมบูรณ์เฉลี่ยต่ำกว่า 5 ต้น/ไร่ ได้แก่ จีวป่า ยมหิน ความหนาแน่นเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม้สัก มีค่าเท่ากับ 19 ต้น/ไร่ รองลงมา ได้แก่ ประดู่ แดง และจีวป่า มีค่าความหนาแน่นเฉลี่ย เท่ากับ 5.90, 5.52 และ 2.90 ต้น/ไร่ ตามลำดับ และค่าความหนาแน่นเฉลี่ยต่ำสุด 1 ต้น/ไร่ เช่น กว้าว ส้มกบ เป็นต้น ค่าความเด่นของพันธุ์ไม้สูงสุด คือ ไม้สัก เท่ากับ 64.74% รองลงมา ได้แก่ ประดู่ แดง จีวป่า มีค่าความเด่นสัมพัทธ์ เท่ากับ 9.03%, 5.74% และ

3.58% ตามลำดับ และค่าความเด่นสัมพัทธ์ต่ำกว่า 1.00% เช่น กว้าว ปอหยาบ ปอเลียง ส้มกบ ดี้ว เกลี้ยง นวล มะกั้ม ตะแบก และเต้าหลวง เป็นต้น ค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศสูงสุด (IVI) คือ ไม้ สัก มีค่าเท่ากับ 113.22 คิดเป็นดัชนีความสำคัญทางนิเวศสัมพัทธ์ (Relative IVI, %) เท่ากับ 37.74% รองลงมา ได้แก่ ประดู่ จั้วป่า แดง ตะคร้อ ยมหิน และกระพี้จั่น มีค่าเท่ากับ 30.33, 17.83, 24.95, 14.22, 13.67, 9.21 และค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศต่ำสุด คือ 0.54 รวม 5 ชนิด ได้แก่ มะค่าหนาม ลั่นฟ้า เต็ง หนามมะเค็ด และเต้าหลวง ค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ไม้ (SWI) เท่ากับ 3.29 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีค่าความหลากหลายปานกลางค่อนข้างสูง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved